

Τα έτη και το περιεχόμενο των σπουδών και η αναγκαιότητα της κατάρτισης

Των ημερών, επίκαιρα και σαφή, τα μηνύματα που εκπέμπουν ορισμένα από τα ευρήματα της έρευνας - δημοσκοπήσης που έγινε για λογαριασμό του ΤΕΕ¹. Αναδεικνύουν τα ζητήματα της Παιδείας και προσδιορίζουν τις κατευθύνσεις προς τις οποίες θα πρέπει να στραφούν οι όποιες παρεμβάσεις, σύμφωνα με τη γνώμη των διπλωματούχων μηχανικών.

Στη συντριπτική τους πλειοψηφία, όσοι ρωτήθηκαν, απάντησαν πως με κανέναν τρόπο δεν θα πρέπει να μειωθούν τα έτη σπουδών, από πέντε σε τέσσερα, τα οποία, εμμέσως, πλην, όμως, σαφώς, κρίνουν, μάλιστα, ανεπαρκή για την προετοιμασία πριν την έξοδο στην αγορά εργασίας. Απάντηση αποστομωτική σε όσους επιμένουν να ισχυρίζονται ότι μπορούμε να έχουμε και μηχανικούς... ταχύρρυθμης εκπαίδευσης.

Αντιθέτως, αν και δύο στους τρεις αξιολογούν τις σπουδές τους ως προς το επιστημονικό/θεωρητικό τους επίπεδο «άριστο» και «πολύ καλό», επισημαίνουν μια σειρά από «ελλειμματικά» εφόδια που τους παρέχονται για την επαγγελματική σταδιοδρομία τους, σε ό,τι αφορά τις τεχνικές γνώσεις, τη χρήση εξειδικευμένων προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή, τις δεξιότητες και τις οικονομικές/διοικητικές γνώσεις.

Με αυτά τα δεδομένα φθάνουμε στο εκπληκτικό 92,5% που κρίνει «απολύτως ή σχετικά απαραίτητη» την επαγγελματική κατάρτιση για την εύρεση εργασίας και ένα επίσης εντυπωσιακό 72,6% που τάσσεται υπέρ της διαρκούς επιμόρφωσης, που θα επαναλαμβάνεται κάθε 3 ή 5 έτη. Κάτι που, άλλωστε, κάνει ένας στους δύο διπλωματούχους μηχανικούς και –απ' ό,τι προκύπτει από τη δημοσκόπηση– θα έκαναν όλοι, αν οι συνθήκες (χρόνος και οικονομική ευχέρεια) τους το επέτρεπαν.

Όσοι, λοιπόν, επαγγέλλονται το ενδιαφέρον τους για την Παιδεία, θα πρέπει να εγκύβουν σ' αυτές τις απαντήσεις, απότοκες της αποκτημένης εμπειρίας, ώστε να διαμορφώσουν άποψη και να δώσουν λύσεις, αντί να διατείνονται πως τις λύσεις θα τις δώσει η εμπορευματοποίηση της Παιδείας. Η εμμονή στο δημόσιο χαρακτήρα της Παιδείας, για όσους δεν το έχουν αντιληφθεί, δεν είναι ένα στείρο επιχείρημα, μια αφορμή αντιπαράθεσης, αλλά μια εμπεδωμένη και τεκμηριωμένη θέση, που θέλει τα πτυχία να έχουν ουσιαστικό αντίκρισμα, να αποτελούν εφόδιο και εκέγγυο της επιστημονικής και παραγωγικής ικανότητας όσων βγαίνουν στην αγορά εργασίας.

Σε τελική ανάλυση, οι «ερασιτέες» της οικονομίας της αγοράς, θα πρέπει να αντιληφθούν πως, ό,τι επιχειρούν να κερδίσουν περικόπτοντας τις δαπάνες για την (δημόσια) Παιδεία, θα το πληρώσουν πανάκριβα επί πολλά χρόνια μετά, καθώς το παραγωγικό δυναμικό στο οποίο προσβλέπουν, θα είναι μειωμένης παραγωγικής ικανότητας.

¹ Εκτεταμένη αναφορά γίνεται στις επόμενες σελίδες